

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

Inhaltsverzeichnis

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A tri se trifaria varietate compugnat.

X. Ceterum veri mihi videtur simillimum, Lucianum ipsum, & Hesychium cum *vulga* emendabant, ut Origenis imitabantur studium, ita emendationis rationem tenuisse, & obelis ac asteriscis *nominis* distinxisse, eique Theodotionis laciniias affuisse. Cum enim certum sit Ægyptum ac Syiam Hesychij & Luciani editionibus esse usas; nec minus certum sit quae iis in regionibus usurpabantur editiones *ibidem*, obelis fuisse & asteriscis signatas, plane hiuc efficitur Hesychij & Luciani editiones notatas fuisse obelis & asteriscis. Hieronymus in Proemio Comment. Daniel. *Se et Origenes de Theodotionis opere in Editione Vulgata asteriscos posuit, accens desuisse que addita sunt;* & rarus quædam versus obelis prænotavit, superflua queque desegnans. Cumque omnes Christi Ecclesia, tam Graecorum, quam Latinorum, Syrorumque, & Ægyptiorum, hanc sub asteriscis & obelis editionem legant, ignorant in eisdem labori meo, qui volui habere nosnos, quod Greci in Aquila, & Theodotionis, ac Symmachii editionibus lecebant: & in Epist. 89. ad Augustinum, cap. 6. *Vis amator esse verus Septuaginta Interpretum? non legas ea* quæ sub asteriscis sunt, *imprude de voluminibus, ut veterum te fautorum probes: quod si feceris, omnes Ecclesiarum Bibliothecas damnata cogeris;* vix enim unus aut alter inventus liber, qui ipsa non habeat. Quippe vix illa reperiatur erat Hieronymi atque exemplaria, quæ non vel ab Origene, vel à Luciano, vel ab Hesychio fuisse correcta. Cum itaque vulgata omnia exemplaria inscindens asterisci & obeli, nec illa sere essent in usu, quam quæ tres illi castigatores emendaverant, sequitur ita distinctos fuisse ipsorum Codices. Cujus discriminationis quoqnam assignare per est auctores, praterquam Lucianum ipsum, & Hesychium, quod ab Origene C primum fuerat inventum imitantes postmodum & excoletus? Quin & ad Editiones quoque Latinas pervenit ejusmodi *επιτελος*: nam Hieronymus in Epist. 89. ad Augustinum, cap. 6. *Latina sue ἡμέρα interpretationi asteriscos quoque & obelos sese addidisse restatur.*

Ex his porro Græcis editionibus, vel ea nempe quæ erat in Hexaplio, sive Eusebiana, vel Lucianea, vel Hesychiana, hodiernæ nostræ omnes videntur prodiisse: hac enim, ut ait Hieronymus, trifaria varietas totus orbis compugnabat; Vulgata vero omnium inquinatissima pene obsoleverat. Cum autem in Veteres illas magnam confitetur inventam esse confusionem ex librariorū oscitantia, dum vel obelorum & asteriscorum notationem negligunt, vel eos suis non adscribunt locis, negari non potest impuras esse recentiores Editiones *ibidem*, & vitiosas, ut pote qua ex antiquis illis prodierunt. Nam etiam profectæ D essent ab Hexaplio, in quibus scribit Hieronymus fuisse *septuaginta emendata & vera exemplaria*, *Hieron. in plaria*; additamenta certe Theodotionis, quæ cum reliquo contextu, oblitteratis asteriscis, *Vulga. 58.* ad nos transmissa sunt, editionem adulterant & corrumptuunt.

CAPUT TERTIVM.

ORIGENIS SYNTAGMATA.

E *Capitis tertij partitio.*

GEMINA sectione absolvitur istud caput: Priore singula Origenis Syntagma, quorum memoria supereft, enumerantur: altera agitur de Origenis Syntagmatis quæ extant, deque verutis libri *επιτελος* interpretationibus.

SECTIO PRIMA.

SINGULA ORIGENIS SYNTAGMATA, QVORVM MEMORIA
SUPEREST, ENVMERANTVR.

I. Recensentur Origenis Syntagma ab Eusebio commemorata. II. Ex his aliqua ex-penduntur accuratius; ac primum libri De resurrectione, III. ep̄k̄p̄tēc, IV. De martyrio, V. Dialogi, VI. Epistole, VII. Interpretatio Ebracorum nominum Novi Testamenti, VIII. Liber De oratione, IX. Disputationes adversus Hereticos, in ijsque Parvus Labyrinthus. X. Queritur quid sint Origenis Monobiblia, & quid ipsius pro se Apologia à Vincentio Bello vacensi commemorata. XI. Pbilocaliam quoque in Origenianorum operum censu ponimus.